

यत्कारणं चला हि राज्ञा विभूतयः । वंशारोहणवद्राज्यलक्ष्मीर्दुरा
रोहा । क्षणविनिपातरता प्रयत्नशतैरपि धार्यमाणा दुर्धरा । प्रशस्ता
राधिताप्यन्ते विप्रलम्भिनी । वानरजातिरिव विद्रुतानेकचित्ता ।
पद्मपत्रोदकमिवाधटितसंश्लेषा । पवनगतिरिवातिचपला । अनार्यसङ्ग
तमिवास्थिरा । आशीविष इव दुरूपचारा । सन्ध्याभ्रलेखेव मुहूर्तरागा । ५
जलबुद्बुदालीव स्वभावभङ्गुरा । शीरप्रकृतिरिव कृतघ्ना । स्वप्नलब्धद्र
व्यराशिरिव क्षणदृष्टनष्टा । अपि च ।

यदैव राज्ये क्रियते ऽभिषेकस्तदैव बुद्धिव्यसनेषु योज्या ।

घटा हि राज्ञामभिषेककाले महाम्भसेवापदमुद्गिरन्ति ॥ २६७ ॥

न च कश्चिदनधिगमनीयो नामास्त्यापदां । उक्तं च । १०

रामस्य व्रजनं बलेर्नियमनं पाण्डोः सुतानां वनं ।

वृक्षीणां निधनं नलस्य नृपते राज्यात् परिभ्रंशनं ।

नाट्याचार्यकमर्जुनस्य पतनं सच्चित्त्य लङ्केश्वरे ।

सर्वं कालवशाज्जनो ऽत्र सहते कः कं परित्रायते ॥ २६८ ॥

क्व स दशरथः स्वर्गे भूत्वा महेन्द्रसुहृद्गतः ।

क्व स जलनिधेर्वेलां बद्धा नृपः सगरस्तथा ।

क्व स कर्तलाज्जातो वैश्यः क्व सूर्यतनुर्मनुः ।

ननु बलवता कालेनैते प्रबध्य निमीलिताः ॥ २६९ ॥

मान्धाता क्व गतस्त्रिलोकविजयी राजा क्व सत्यव्रतः ।

देवानां नृपतिर्गतः क्व नङ्गुपः सच्छास्त्रवान् केशवः । २०

मन्यन्ते सरथाः सकुञ्जरवराः शक्रासनाध्यासिनः ।

कालेनैव महात्मना त्वनुकृता कालेन निर्वासिताः ॥ २७० ॥

अपि च ।

स च नृपतिस्ते सचिवास्ताः प्रमदास्तानि काननवनानि ।

स च ते च ताश्च तानि च कृतान्तदृष्टानि नष्टानि ॥ २७१ ॥ २५